

Изази недјељом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-УГАРСКУ (с БОСНОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ) на годину 6 ф. на по год. 3 ф., на четврт године 1 ф. и 50 новчића.

За све остале земље у ЈУРОПИ и АМЕРИЦИ: на год. по 20 франка, на по год. по 10 франка, на четврт године 5 франка.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И БЪИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у приложеним писмима непосредно администрацији „Глас Црногорца“ на Цетиње, а може се и картом уплатити на пошту у Котор. Дописив шаљу се уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се од реда 5 новчића. За веће и на дуже вријеме мање.

ТЕЛЕГРАМИ „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА.“

Париз, 18 марта. — Буланже ће предсједавати бапкет 6 априла у Белвилу, гдје ће бити 2000 позвањих.

Беч, 18 марта. — „Рајтеров Офицер“ јавља да је на самојским острвима силна бура утопила три њемачка и три американска ратна брода. На американским погинуше 4 официра и 46 мрнарара, а на њемачким 9 официра и 87 мрнарара.

Лондон, 10 марта. — Херберт Бизмарк вратио се у Берлин.

Луксембург, 19 марта. — Државни савјет ријешно је да насавски војвода мора доћи у Луксембург, те прогласом јавити скупуштину и народу да се прима регенства.

Берлин, 19 марта. — Подадмирал Голц дигнут је с мјеста као главни заменик адмирала, те сад остаје као главни заповједник њемачке ратне мрнарнице. Цареву ађутанту капетану Сендену повјерено је да састави кабинет мрнарине, у коме ће он бити шеф.

Биоград, 19 марта. — Свакога је зачуло оvdје како мађарски листови оцјењују чин што је српска влада извјестила црногорскога кнеза о насталој промјени и што је Црна Гора на то одговорила пријатељски и искрено. Нема ни једног политичког човјека у Србији, који би, уз тешкоће што их већ има у земљи, хтио још изазвати династичко питање. Садашња влада жели уздржати мир и пријатељство са свима државама, те нема никаква разлога изузети Црну Гору, особито сад кад су изјааве те државе тако пријатељске и искрене, да их мора примити са задовољством сваки пријатељ Србије и династије која влада.

Беч, 20 марта. — Сеђењи се повратио из Будимпеште, те ће задржати мјесто првог началника у одјељењу министарства спољних послова.

Цариград, 20 марта. — Султан је данас пријатељски примио у свечаној аудијенцији краља Милана и вратио му посјету у Илдиз кјоску. У вече је био галадине у његову част.

Беч, 21 марта. — „Политичка Кореспонденција“ примила је глас из Биограда да влада намјерава пријети се случајним покушајима Цанковљевим, који би могли помјерити пријатељске одношаје између Србије и Бугарске.

Букурешт, 21 марта. — Војни министар ниште 15 милијуна, да би могао наставити радње око утврђења; скупуштина ће о томе сјутра виједати у тајној сједници.

Будимпешта, 21 марта. — Парламенат је примио војени закон непромјењен.

Сриједац, 21 марта. — Принц и принцеса Клементина вратише се из Пловдива, а не сретоше их симпатичке демонстрације, ни народа, ни власти.

Беч, 21 марта. — Тесар се вратио из Будимпеште и примио је много великих достојника, између осталих Калнокија и Тафеа.

Беч, 21 марта. — „Политичка Кореспонденција“ примила је из Биограда ове гласове: Цанков на скоро полази у Букурешт, гдје ће се настанити. — Наталија у свом писменом одговору регенству жали што се Милан одрекао пријестола и увјерава да ће поштовати уставна и очинска права Миланова; у писму никако не спомиње повратак у Србију.

Штутгарт, 21 марта. — Пориче се провезени глас да је краља ударила каља у Ници.

Лондон, 21 марта. — Парламенат је пристао на владин предлог о повећању флоте.

Сриједац, 21 марта. — Начевић је отишао у Беч, гдје ће штитити интересе Бугарске, као повјереник бугарске владе.

Букурешт, 21 марта. — Због измјена у чиновништву, како је предложено Варнески, догодила се несугласица у кабинету, те је могуће да дође до министарске кризе.

Беч, 21 марта. — Петронијевић представљаће Србију и код римске владе; легације у Паризу и Лондону саставиће се уједно.

Париз, 21 марта. — Почела је мирно парница против патриотске лиге. Скупуштина је одбила сенатски предлог да се увриједе новинарешене државним службеницима предаду обичним судовима. Министар правде није поставио кабинетско питање.

Цариград, 21 марта. — Ради удабе султанових кћери био је галадине у двору. Сјутра ће опет бити гозба у част шефовима иностраних легација.

Париз, 22 марта. — Новине су донијеле проглас Буланжеров потписан у Бриселу 2-ога априла (по н.) у коме он изјављује да се никад неће подврћи сенатској јурисдикцији, али да је готов одговарати судијама, или противницима своје отаџбине. Даље каже да ће у слободној земљи чекати докле оићи избори саставе републику, у којој ће моћи живјети слободан и поштен човјек. — Многи мисле да Буланже није изишао из Француске; сви су сложни у томе да су га његови пријатељи нагонили да крене из земље, јер су били извјештени да кабинет наумља пенацио га ухватити и затворити.

Беч, 22 марта. — Новопостављени митрополит Перовић положио је заклетву Тесару. Петронијевић је службено саопштио Тесару Александров долазак на пријестол.

Будимпешта, 22 марта. — Парламенат је уједно примио војени закон.

Рим, 22 марта. — Амо се прошио глас да је Негус умрло од рана, које је задобио на Метмезеху против Дервиша.

Беч, 22 марта. — Тесар призивши Петронијевића рече да жали што се краљ Милан одрекао пријестола, изрази симпатију према краљу Александру, падање да ће регенство сретно испунити своју задаћу, и да ће Петронијевић његовати добре одношаје, који постоје између Србије и Аустрије.

Букурешт, 22 марта. — Розети јавио је скупуштини да министарство дава оставку.

Брисел, 22 марта. — Буланже праћен Рошфортом до Дилона, стиже оvdје, дочекав сиљном гомилом народа на стацији.

Хаг, 22 марта. — Потпуно вијеће свих покрајина ријешило је да је потребито установити регенство. Службени лист изнио је одлуку односно регенства.

Беч, 24 марта. — Тесар је примио прускога мајора Менгеса, који му је донио примјерак нове пушке за ијешадију. Мајор је био позван на дворски објед. — У горњем дому одбор је поднио извјештај, да се прима војени закон, на име §. 14 и 49 по мађарској редакцији, а остали по одлуци скупуштине. Претрес о томе у горњем дому биће 8 априла. — Стигао је Начевић.

Будимпешта, 24 марта. — Парламенат је одобрио потребити повац за правилно уређење Жељезних Врата.

Париз, 24 марта. — Предсједник прочита оптужбу иштући овлаштење да се преда суду Буланже. Парламенат је с мјеста изабрао одбор, који предложи овлаштење. Након бурнога спора скупуштина је гласовала са 355 против 230. Свршен је претрес против патриотске лиге, Пресуда ће се изрећи у суботу.

Букурешт, 24 марта. — Сенат је усвојио резолуцију, која гласи: да је једини начин којим ће се ријешити министарска криза, ако Катарџија састави кабинет.

Масаува, 24 марта. — Војска абисинска је у пуном растројству; свуд је анархија; један дио народа призиваље Талијанце у помоћ. — Стенлеј и Емин-паша кренуше пут Занзибара.

Петроград, 25 марта. — Изашао је указ о саставу друге козачке дивизије; ушљед тога козачка војска нарасла за три регименте, осам сотнија и 245 официра.

Будимпешта, 25 марта. — У доњем дому примљена је сусецка конвенција. Сједињени одбори у горњем дому усвојише војени закон неизмјењен.

Кели, 25 марта. — „Келиске Новине“ доносе глас из Занзибара, да је Виесман наредио, да се на континенту, поред султанове заставе, развије њемачка мјесто оне афричког друштва.

Рим, 25 марта. — Суд је осудио посланика Корта (крајње љевнице) на три године тамнице, с тога што се

одупирао и вријеђао власт, приликом демонстрација у славу Оберданку.

Сједнице угарскога сабора одложиле се по ускресу, до 12 или 13 априла по н. Пристане ли пленуму горњег бечкога дома на промјену § 14 војеног угарског закона, поднијети ће се основа доњем ауст. дому. — Не зна се још кад ће се сазвати делегације, по свој прилици крајем маја. То зависи од расправе буџета у угарском сабору.

„Pester Lloyd“ пориче разнешени глас да ће се Тесар састати у Берлину са рускијем царем, гдје се говорило да ће оба вратити посјету цару Вилхелму.

У прошли уторак гласало се у мађарском сабору о оном критичном 25 члану војеног закона, и, против сваког очекивања, исти је усвојен с великом већином од 109 гласова. Тиме је, извјесно вели бечка „Нова сл. Преса“ отклоњена од владе највећа тешкоћа, према ил још има. Тако ил пр. у самом војеном закону има још параграфа, против којих ће опозиција енергично устати. — ако се, случајно, није уморила борба се с владом око већ усвојеног 25 члана. За тим долази на ред буџет, гдје ће се, такође, повести озбиљна дебата, „али — завршује поменути бечки лист — изгледа, да се Тиса наоружао неколикољивим стрјељем. Он је свој кабинет допунио и зато, да му појача парламентарну позицију у дебати о буџету. Међу тим, истом ће се видјети, да ли ће приновљено министарство више застрашити противнике, него што је до сада био случај, јер опозиција ни чим не показује, да ће напустити досадањи правац.“

Како „Фигаро“ дознаје, у оптужби патриотске лиге, главну улогу ће играти неки врло важан докуменат, који много терети оптужене. Исти докуменат нађен је код једног од лигних шефова, командата Антеа. То је прокламација, која је послје париских избора од 15 марта, управљена на све чланове патриотске лиге. У истој се напомиње неопходна потреба, да се спољним изјавама припомогне, те да што прије подре буланжизам, који је већ постао побједоносним. Ако не помогне агитација преко листова, — вели се у истој прокламацији — ваља журити на коморе, отјерати посланике с њихних мјеста, па отићи у Елисе, и тамо позвати Карноа, као оно некада маршала Мак-Махона, да бира: или да послуша глас народа, или да оставку. А све то може се постићи само тако, ако патриотска лига буде јака и њено уређење тако концентрисано, да је у свако доба готова на дјелање. Сад долази на ред познати план односно подјеле лигних чланова. С таквом организацијом, — вели се даље у прокламацији — могла би се мобилизација извршити за два часа. Ради покушаја, писац прокламације препоручује генералну пробу, срством позива у свима листовима, с којима их везују симпатије.

По најновијем вијестима из Хага, стање болеснога краља врло је опасно, тако да нема изгледа да ће пребољети. Предсједник министарства јавио је комори, да је кабинет дан раније одлучио: краљ Вилхелм није у стању да влада. У прошлу недјељу били су ми-

Стигле су уредништву на приказ ове књиге :

Веселе Приповијетке од Абуказема. у Новом Саду, издаје браће М. Поповића. Цијена 75 новч. — Кома је год потреба (а коме није?) весела разговора и смијеха, нека похита да набави ову књигу, у којој су приче, пуње пристојне а и поучне шале, као што умије то сложити наш вриједни Абуказем (др. Илија Огњановић). Ево које су у овој књизи приповијетке: Млада удовица. — Сретна забуда. — Страшна освета. — Мајчин младожења. — У потјеру. — Послије хиљаду година. — Два бадња дана. — Удесили су. — Један по један.

Пјесме Бранка Радичевића, IX. најновије и попуњено издање. Цијена 80 новч. У Н. Саду. Издање браће Поповића.

Српске Народне Пјесме из Сријема, Лике и Баније, скупио и за штампу уредио Г. А. Николић. Издање браће М. Поповића у Н. Саду. Цијена 35 новч.

Мушкобани. Роман од Ј. Крашевског, издање браће Поповића у Н. С. Цијена 1 ф. (!)

Листови:
Ишла је из штампе и ове ће се недеље разаслати 3-ћа свеска **Нове Зете**, са овиме садржајем: 1. Још о књизи јединству. — 2. Освојење Бара, III полазак на Бар, од С. Поповића. — 3. Прић Пантина шубара, од Милана Савића. — 4. Смрт, пјесма од С. Дјакковића. — 5. Тешко ли је за недрага поћи, од Т. К. Поповића. — 6. Кад са стабла... пјесма Косовке Дјевојке. — 7. Народна епика наших Мухамеданаца. — 8. Подубац, пјесма Милана Мирковића. — 9. Из свјецке књижевности (о модерном роману). — 10. Рањеник, пјесма од Ђ. Перовића. — 11. Народне приче и народне пјесме. — 12. Из руских постова. — 13. Књижевни преглед. — 14. Наши листови. — 15. На гробу Војв. А. Дакковића, од Ј. Николића. — 16. Културне биљешке.

Коло. Лист за забаву и књижевност. Власник и уредник Дан. А. Живаљевић.

Штампан и разаслан осми број, са овом садржином:

У механи (по Хофену), пјесма М. П. Шапчанина; Моја газдарица, сидуета из албума, од М. Миланиновића; Путоказ, пјесма С. Јов. — Је ли жив? приповијетка из сеоског живота од Н. Вукићевића; Бранич српскога језика, од Јована Живановића; Франа Преширен, словеначки пјесник, од Андре Гавриловића; Књижевне оцјене, (свршетак оцјене М. Недељковића на „Њемачку Граматику“ Ф. Оберкнежевића); Нове књиге, (прикази књига: Слике из сеоскога живота — Правда и управа у врањској покрајини за владе Турака — Гласник Српског Ученог друштва); Биљешке из књижевности и умјетности (књижевност — умјетност — друштва).

Цијена је листу 6 форина годишње, а претплата се шаље књижари браће Јовановића у Панчеву.

Још има свију бројева од почетка године. Администрација.

Јавор, са овим садржајем: Зајечар, пјесма М. Савића п. С. Матавузу; — Није заслужила, приповијетка пише Сиротица; — Црквен срца, превод; — Прилог Историји Српског народног сабора, од Д. Руварца; — Дарвин и Хекел, од Доброшља И. Ружића; — Упоредбе Водомерне Таблице, од мајора Ј. Стефановића Вилевог; — Лисгак; — Читгуља; — Разно; Књижевни огласи.

Невен, чика Јовин лист, доноси у својем петнаестом броју за 1889 овај садржај: 1. Хорације (са сликом). — 2. Свезнанко и Мислина. Дјец приповиједао И. С. Тургисев. (Наставак). — 3. Врабац. (Нацрта га и пјесму засновада А. Пл. В. у Петрињи.) — 4. Кома је теже? Од М. М. — Доброј тро! пјесма (са сликом), од чика Змајована. — 5. Фијакер у Индији (са сликом). — 6. Црква у самоћи, пјесма од Јов. А. Дучића. — 7. За оне, који везују цвијеће у лонцима (саксијама), од Ј. Ч. („Домаћинце.“) — 8. На гробљу (с њемачког), пјесма од Стевана Ненадовића. — 9. Оздравила, пјесма (са сликом) од Сејке. — 10. Момак-девојка, (са сликом). — 11. Први пут у новом руху, од К. Николића. — 12. Даштања. — 13. Ријешење даштања. — 14. Наша поштица.

Рукописи и све што се тиче уредништва, шаље се на адресу: Dr. Jov. Jovanović, Wien Hernalser Gürtelstrasse Nr. 9. — „Невен“ чика Јовин лист излази двапут мјесечно на читавом табаку. Цијена је на Аустро-Угарску на читаву годину 4 ф., за пола године 2 ф. за Србију, Црну Гору и остале крајеве 10 дин. или 5 ф. у банкама

на читаву годину, односно 5 динара или 2 ф. и 50 новч. на пола године. Пишу се на адресу: Штампарија А. Пајевића у Н. Саду.

Разне биљешке.

(Руски нихилисти у Цириху.) О руским нихилистима у Цириху јавља парижки „Фигаро“: У Цириху учи 98 Руса, а осим тих живи у граду до 500 руских бјегунаца. Међу њима има приврженика свјех политичких странака, но највише нихилиста, или, како се сами зову „преврћени социјалиста“. Међу њима налази се је човек ванреднога дара, изврстан хемичар, по имену Бернстенин. Код преметачине у његову стаяу нађен је депо праскавих ствари, но у тако маленим дозама, да се није могло против њега поступати: Дана 7 марта прими редарство вјест, да су се два руска ђака побјела у двобоју на цирничком бријелу. Редарствени шеф знао је, да се ту ради о некаквом другом послу те је сазнао, да је 8 марта изјутра оставило град 18 Руса и да Бернстенин лежи у болници болестан. На мјесту, на којем су се она два Руса у двобоју побјела, опажене су на обронцима, покритим снјегом, велике црне мрље и несумњиви знакови, да се је ту збила велика експлозија. У болници бијаху Бернстенин и један од његових пријатеља, по имену Демски. Први послје другог преслушавања исповиједи, да је изван код Петербака кушао бомбе, па да се је једна разирнула те њега и Демскога тешко ранила. Крај Бернстенинова кревета онази редарствени шеф бочицу са некаквом текућином, на што му Бернстенин довикну: Ваците ју у ватру, јер при свјетлости експлодира. Редарствени шеф метну пиолу у каду, а у тај час настаде ужасна експлозија, а које Бернстенин погину. Демски још живи. Бомбе биле су направљене у Цириху, но дотични је фабрикант мислио, да ће служити у невину сврху и да су просто смијешни гласови, као да у цирничком народу има и нихилистичких елемената. Руси, међу којима има много одрешитих нихилиста, не ће да ништа прокажу о основама Бернстениновим и његовим пријатељима. Толико је ипак познато, да ни Цирик ни Женева није главно сједиште рускога превратнога покрета, него је то Париз.

(Њемачки цар код кнеза Бисмарка.) Како је већ јављено, присуствовао је њемачки цар Вилхелм неки дан динеру код државнога канцелара кнеза Бисмарка, којему је било позвано до 40 народних посланика. Дине је текао у живом, веселом разговору, а при том није политика ни једном ријечју споменута. Цар је издржавно свијема грема председницима доње куће, а ио је и шио с најбољим током. Када су донесене на сто француске раце, рече цар: Ја додуше сам дајем одгајати раце, но што се укуса тиче, неупијевају тако као француска. Пио је старо бургундско, онда ципарско вино, те је своју околину позвао, да и она није. Затим је цар позвао Бисмарка, да запали своју дугу лулу. Цар упали цигар, а за тим се даде представити све поједине личности, те разговараше са сваким врло љубезно. Књезиња Бисмарк разговарала је најдуже са пољским народним заступником Кошчицким, примјетив, да јој је познато, да је добар пријатељ њезинога сина, државнога министра. Ја сам већ био пријатељ са покојним оцем, примјети кнез Бисмарк. Када је за тим неко шаљиво примјетио, да ће пољски листови Кошчицкоме грдно замјерити, што је он Пољак, динирао код државнога канцелара, изјави Кошчицки, да му ниједан пољски лист не може бранити, да врши своје друштвене дужности. У 9 сати јављено је цару, да су дошле кочије, но цар махну само руком, те остаде у друштву до 10 сати.

(Слиједећа комична згода) догодила се неки дан на главној пошти у Њујорку. За расписано мјесто листоноше јавило се је више стотина људи, који буду обавијештени, да дођу у 10 сати прије подне у поштарски уред, где ће их нарочито повјеренство прегледати, да ли су тјелесно способни за ту службу. У 10 сати стајах те стотина на свим степеницама и пресобље дворане, у којој је имао бити испит. Исти дан у јутро прими неки Шведац, који не живи дуго у Америци, обавјест од поштарскога уреда, да је за њ припјело препоручено писмо. Он се одмах одиути у поштарски уред, те спазивши те стотине људи, помисли, да су то сами људи, који су дошли по своје препоручене листове, па с тога стаде у њихов ред, те чекаше више сати, док му се даде лист. Када је напосок дошао на ред, те је могао ступити у дворану, зграбипо га два момка, метнуше на вагу, забиљежише, колико је тежак, затим измјерише његову висину а пошто је и то било готово, свуконше лијечник и оба његова помагача с њега одјело, почеше га ударати песницама, заповидјеше му, да дубоко уздахне, да рашири

руке и ноге и т. д., а убоги Шведац по дносно је мирно сву ту муку. Лијечник и повјеренство изјавише, да су с њим сасвим задовољним, на што ће га лијечник запитати: Како вам је име? Шведац, умјесто да одговори показа своју карту, но требало је неко вријеме, док је повјеренство схватило његову жељу. Упитан, како је могао доустити, да га тако дуго муче и испитују, одврати Шведац, да му се је до душе чинио испит одвише строг, но мислио је, да је повјеренство хтјело установити, дали је истовјетан с особом, на коју је препоручени лист управљен. Напосок му је препоручени лист изручен.

(Монте Карло.) У најновије вријеме завладало је у алогласној играоници Монте Карлу тако саблазњиво стање, да је и сама енглеска доња кућа повела о том неки дан ријеч. Како наиме јављају геневски листови, тискала се је за прошлих покллада 50.000 људи к играћему столу, побило се тридесет особа у двобоју, а скончало се шеснаест особа. Члан доње куће Самуел Шмит износио је те згоде пред кућу, те питао министра да ли ће влада заједно са другим владама узнатијати, да се то стање докине. Заступник министарства, државни тајник Фергусон, изјави, да влада на жалост не може ништа учинити.

(Новинари у дипломатској служби.) Нови председник сјевероамериканских држава, попуњујући мјеста посланика код јевропских дворова, позвао је у дипломатичку службу и више новинара, он је именовао Мурада Халтеада, уредника листа „Комерцијала“ у Цициниатиу, послаником у Берлину, Вхилелана Реида, власника и уредника њујоршке „Трибуне“, послаником у Паризу, а Алана Тхорндика Рика, издавача и уредника „Порт Американа Ревју“, послаником на руском двору. Осим тих бити ће именовано више новинара за подређене државне службе.

(Практично.) Ако јапански цар хоће да уклони којега од својих виших достојанственика, пошаље му обично сабљу, а то дотичник има сматрати налогом да мора сабљем распорити трбух. Недавно се је Микадо распдио на једнога од својих чиновника, те му е тога посла сабљу, да се сам сконча. Како је тај чиновник вршио до тога дана службу на највеће задовољство својега господара, овај, да га одликује, посла му врло драгоцијену сабљу. Кандидат смрти прими сабљу с највећим поштовањем, но у мјесто да послуша Микада, отпути се до луке, те се уирица за Француску, гдје је неки дан продао почасну сабљу за 150.000 франака.

Јавна благодарност.

Српско-бугарско друштво „Балканска Конфедерација“, срећно је што може да јави: Његово Височанство Књаз Црне Горе

Никола Петровић удостојило велике почасти, послао му — преко пошт. Књаж. Црногорског Министарства Просвјете и Црквених Дјела, три своја дјела: 1.) „Балканску Царицу“; 2.) „Потоњи Абенсераж“; 3.) „Пјесме Књ. Николе“; — зашто Му горепоменуто друштво остаје вјечно благодарно.

Цирих, 29 (17) марта 1889.

За пресједника секретари: Д. П. Јосимовић, Ђ. А. Татарчев.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Г. Г. М. Ђ. Милићевићу, Владимиру Карићу, Г. Гершићу, Васи Пелагићу и Мити Борђићу, изјављује Српско-бугарско друштво „Балканска Конфедерација“ најтоплију благодарност, на доброту, који су нам учинили поклоном неколико својих књига.

Цирих, 29 (17) марта 1889

За пресједника секретари: Д. П. Јосимовић, Ђ. А. Татарчев.

ОБЈАВА.

Новограђену кућу у „Мирковој Вароши“ продајем. Кућа се налази на главној пјаци исте вароши. У њој има 3 дућана и 3 магацина. Дугачка је 15 метара а широка 11 метара. Саграђена је у свему од најтврђег материјала. Ко жели исту купити нека ми се ради погодбе пријави.

Подгорица, 9 марта 1889.

Т. Вукотић.

ОБЈАВА.

Кућу моју — постојећу на Цетиње — у линији тамнице износим на продају. Ко жели исту купити, нека се обрати мени најнеодписаном писменим — сваком ћу одговорити у вријеме.

Никшић, 27 фебруара 1889.

Вуко Ивановић учитељ.

(4—5)

ОГЛАСИ.

Ја тражим већ употребљених црногорских поштанских марака и карата, ко таквих имаде нека изволи најнижу цијену, количину и каквоћу јавити ми.

М. Josifović

LINZ a/D

Ober Oesterreich
Humboldtstr. 25. II. Stock.

ОГЛАС.

ПРВИ ПРОИЗВОД ЦРНОГОРСКЕ ФАБРИКЕ САПУНА
ВОЈВОДЕ МАША ВРБИЦЕ.

Јављам поштованом грађанству, као и свијем трговцима у мјесту и по унутрашњости, да сам отворио велико складиште црногорског сапуна.

Цијена је као и на фабрици, на име: 36 новч. а. вр. килограм на мало, а ко наручи на крупно, давам по 30 форината 100 килограма.

Такође у мом складишту има и УЉА из поменуте фабрике по 40 новчића а. в. литар.

МАРКО ДРИТАНОВИЋ

у приземној просторији куће В. И. Пламенца.